

Meer pony's van de Zonnehoeve

Gertrud Jetten

3 leuke
boeken
in één!

De springpony

De dappere pony

De lievelingspony

tekeningen: Ina Hallemans

kluitman

Inhoud van dit boek:

De springpony

De dappere pony

De lievelingspony

*Actuele informatie over Manege de Zonnehoeve
en andere Kluitman-boeken kun je vinden op kluitman.nl*

Nur 282/LP051701

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© tekst: Gertrud Jetten

© illustraties: Ina Hallemans

Omslagontwerp: Agnes Visser

Alle rechten voorbehouden, inclusief
het recht van reproductie in zijn geheel
of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

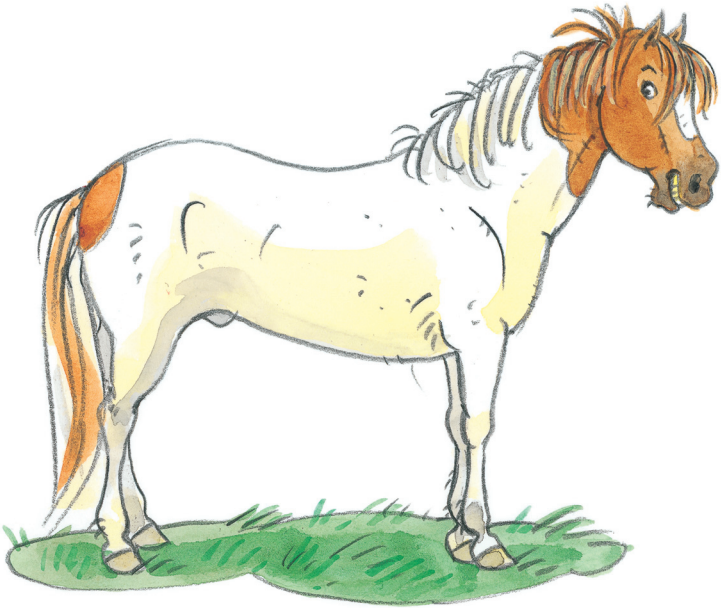
kluitman.nl
gertrudjetten.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLIVERANCIER

De springpony

Hoofdstuk 1

'Moet je die pony zien, het is net een koe!' lachte een meisje. Ze stond in het weiland van de buren en keek grinnikend naar Rakki. Haar vriendin naast haar proestte het uit.

Rakki keek treurig naar de meisjes en liep naar de rand van de uitloop. Daar stond hij stil en staaarde naar zijn spiegelbeeld in een grote plas water. Hij zag een pony met een groot bruin hoofd met een brede bles en een stevig, wit lichaam. Hij draaide zijn hoofd en keek naar achteren. O ja, en een grote bruine vlek op zijn linkerbil.

Hij zuchtte. Waarom zag hij er zo anders uit dan de anderen? Wist hij maar wie zijn vader was, dan was tenminste

duidelijk waarom hij zo afweek van de rest. Bij de Zonnehoeve accepteerde iedereen hem, maar bij de vorige manege waar hij gestaan had, was hij vaak gepest. Stomme koe, riepen ze dan. Of ze wezen naar hem en begonnen te lachen.

‘Rakki!’ riep een vrolijke stem vanaf het erf.

Rakki keek op. Daar kwam zijn verzorgmeisje Sanne aan. Vlug liep hij naar het hek. Naast Sanne stonden Amber, Lucy, Lise en Nikki.

‘Het is vandaag weer spelletjesdag,’ zei Sanne vrolijk, terwijl ze hem zijn halster aandeed. ‘Ik hoop dat we weer gaan winnen!’

Rakki fleurde helemaal op. Hij was dol op spelletjes. Dit was de derde spelletjesdag voor de zomervakantie en Sanne en hij hadden tot nog toe alles gewonnen. Vandaag zou Carolien de prijzen uit gaan delen. Vlot liep hij met Sanne mee naar de poetsplaats. Daar stond Carolien al klaar naast een tafeltje met allerlei prijzen. In het midden stond een grote beker.

Rakki hoopte met heel zijn ponyhart dat hij de beker zou winnen. Hij had nog nooit in zijn leven iets gewonnen. Hij was niet erg goed in dressuur en met buitenritten was hij snel overall bang voor. Bovendien vonden veel kinderen hem een beetje eng omdat hij zo van racen hield.

Inmiddels kwamen ook de andere kinderen met hun pony’s naar de poetsplaats. Naast Amber liep de zwarte

shetlanderruin Jacco, Lucy leidde de palomino welshmerrie Goldy en Lise de bruine New Forest-merrie Rosie. Naast de zwartbonte shetlander Romario stond Nikki. Romario was al oud en had last van zijn rug; daarom mocht hij de lintjes dragen. Nikki vond dat niet erg. Zij wilde helemaal niet rijden.

Die twee pasten perfect bij elkaar, dacht Rakki, net zoals hij en Sanne. Ze was nu al een half jaar zijn verzorgmeisje en dat beviel hem prima: ze hielden allebei van racen en lol maken.

‘Goedemorgen, allemaal,’ zei Carolien opgewekt. ‘Dit is alweer de laatste spelletjesdag van dit seizoen. Vandaag weten we wie de beker gaat winnen!’ Ze keek de kring rond en knipoogde naar Sanne. ‘De stand is als volgt: jullie hebben inmiddels zes spellen gedaan, die Sanne en Rakki allemaal hebben gewonnen. Zij hebben 57 punten. Tweede is Lise met Rosie, derde Amber met Jacco en vierde Lucy met Goldy.’

Rakki keek trots naar de anderen. Dat had hij toch maar goed gedaan!

Goldy stond een beetje jaloers naar hem te kijken. ‘Eindelijk iets wat jij ook kunt,’ zei ze zuur. ‘Spelen doe je altijd al, daar is niets aan.’ Ze zwaaide heftig met haar staart en keek zogenaamd ongeïnteresseerd de andere kant op.

‘Wat ben je toch weer flauw,’ zei Rakki opgewekt. ‘Je kunt niet altijd alle prijzen winnen, hoor. Je bent vorige week nog nationaal kampioen bestgaande rijpony geworden!’

Goldy's gezicht klaarde op en ze staarde dromerig in de verte.

Rakki knipoogde naar Romario en keek toen weer naar Carolien.

'Het volgende spel dat we gaan doen, is het strobalspel,' kondigde die aan. De zon scheen op haar blonde haar, en de beker op het tafeltje bij Romario schitterde zo fel dat Rakki zijn ogen dicht moest knijpen.

'Het strobalspel is net een stoelendans,' ging Carolien verder. 'Ik zet zo meteen muziek aan. Als de muziek stopt, stap je snel af en neem je je pony mee naar een strobaal en gaat er bovenop zitten.' Ze wachtte even en keek glimlachend naar alle kinderen. 'En net zoals bij de echte stoelendans is er één strobaal minder dan er kinderen zijn! Degene die te laat bij een strobaal aankomt, is af en gaat naar buiten.'

Lucy keek bezorgd naar Lise, en ook Goldy keek een beetje benauwd, maar Rakki's ogen begonnen te schitteren. Hij kon lekker gaan scheuren! Hij schraapte ongeduldig met zijn hoef in het zand en briede hard.

Carolien legde samen met haar vriend Thomas drie strobalen in de bak. Toen liep ze naar het tafeltje waar de prijzen op stonden en zette de muziek aan. Rakki lette goed op. Hij wilde zo meteen als eerste bij een strobaal zijn! Hij kauwde heftig op zijn bit en was klaar om elk moment weg te schieten.

Carolien had een Nederlands nummer opgezet. *Ik hou van jou*, klonk het. *En ik blijf je trou...* Opeens stopte de muziek.

Rakki galoppeerde zo hard als hij kon naar de strobaal die het dichtst bij hem lag.

Naast hem galoppeerde Goldy. Ze had haar oren in de nek en keek hem woest aan. 'Ik ben eerst!' gilde ze en ze probeerde in zijn hals te bijten.

Rakki antwoordde niet en rende hard door, met zijn blik strak op de strobaal gericht. Het ging lukken! Vlak bij de strobaal maakte hij een noodstop en rende er toen naast Sanne naartoe. Sanne plofte boven op de strobaal en grijnsde van oor tot oor.

Goldy kwam net na hem aan.

'Wat is Rakki toch snel,' riep Lucy. 'We kunnen hem niet bijhouden hè, Goldy? Liefkozend aaide ze over Goldy's manen.'

‘Misschien zou ik het best kunnen, als ik het echt zou willen,’ zei Goldy met een strak mondje en ze keek zuinig naar de andere pony’s.

‘Ach, laat me niet lachen,’ riep Assa, die naast Romario stond. ‘Rakki is gewoon sneller en dat kun je niet uitstaan. Kom nou maar hier naartoe, dan kunnen de anderen verder.’

Lucy leidde Goldy uit de bak en Carolien zette de muziek weer aan.

‘Goed opletten,’ riep ze.

Rakki stapte vlak achter Jacco voort. Achter hem liep Rosie.

Dit keer was het een Engels liedje. Rakki kon niet verstaan wat er gezongen werd, maar hij keek goed naar Carolien en zag als eerste dat ze op het knopje drukte. Vlak voor hem lag een strobaal. Hij spurtte er naartoe, maar Jacco en Amber hadden hem ook gezien en waren er als eersten.

‘Gelukt,’ riep Amber stralend en ze danste boven op het stro.

Bliksemsnel draaide Rakki zich om. Aan het andere einde van de bak lag nog een strobaal. Vanuit stilstand galoppeerde hij zo hard als hij kon naar de overkant.

Rosie liep vlak voor hem.

‘Kom op, Rakki,’ schreeuwde Sanne. Rakki kwam met een neuslengte verschil als eerste bij de strobaal aan en Sanne sprong razendsnel van zijn rug. ‘Yes,’ riep ze hard en ze liet

zich op de strobaal vallen. Lise arriveerde een seconde na haar.

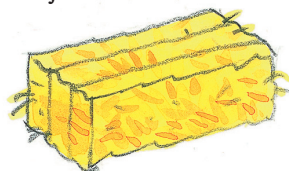
Carolien lachte. 'Jullie maken het spannend, zeg! Jammer Lise, maar je bent af. Nu gaat het om Sanne en Amber. Doe jullie best, meiden!'

Thomas legde de overgebleven strobaal in het midden en Carolien drukte weer op het knopje om de muziek aan te zetten.

Rakki danste bijna, zo opgewonden was hij. Carolien maakte het extra spannend. Ze deed alsof ze op het knopje drukte, waardoor Rakki meteen wegschoot, maar het was vals alarm. Toen Amber en Sanne even niet opletten, stopte de muziek.

Rakki spurpte naar de strobaal, met Jacco achter zich aan.

'Ik ben lekker toch sneller,' hijgde Rakki en hij was als eerste bij de strobaal. Sanne struikelde toen ze van hem af sprong en slaagde er maar net in om als eerste op de strobaal te gaan zitten.

'Bravo,' riep Carolien. 'Sanne en Rakki hebben alweer gewonnen. Dan gaan we nu beginnen aan het laatste onderdeel, de springrace. Jullie starten met tweetallen bij B en galopperen een rondje. Aan het einde staat een hindernis. Wie het eerst aankomt, heeft gewonnen!'

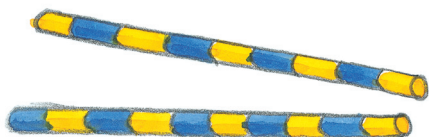
Carolien keek rond. 'We beginnen met Lucy en Sanne, en daarna zijn Amber en Lise aan de beurt.'

Rakki bruiste en borrelde helemaal. Toen Thomas met de

vlag zwaaide, schoot hij er als een steen uit een katapult vandoor. Hij keek opzij. Goldy had een verbeterde trek om haar mond. Rakki was als eerste bij de hindernis en vloog er met een grote boog overheen.

Hij had nooit geweten dat springen zo leuk was. En dat het zo vanzelf ging!

Carolien klapte. 'Goed gedaan, Rakki! Kom, we zetten de hindernis wat hoger, dan doe je het nog een keer.'

Rakki galoppeerde in z'n eentje een rondje en kwam precies goed uit voor de hindernis. Hij zette af en sprong er ruim overheen. Met glanzende ogen galoppeerde hij door.

'We kunnen nog wel hoger, juff!' riep Sanne.

'Oké dan,' antwoordde Carolien en ze zette de bovenste balk nog een stukje hoger.

'Toe maar, Rakki,' spoorde Sanne hem aan. Rakki sprong er moeiteloos overheen. Hij had zich nog nooit zo geweldig gevoeld. Daarna wilde hij nog wel een keer, maar Carolien vond het genoeg.

Nadenkend keek ze naar hem. 'Dat was heel goed, Sanne. Blijf je straks nog even als we helemaal klaar zijn? Ik wil je wat vragen. Maar we gaan nu eerst verder met Amber en Lise.'

Carolien liep naar het erf voor de prijsuitreiking en ging naast het tafeltje met de prijzen zitten. Ze keek op haar klembord en telde de scores op. Glimlachend keek ze op. 'Komen

jullie? Dan gaan we beginnen.’

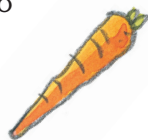
Rakki liep achter Sanne aan naar het erf. Zijn hart klopte als een razende. Het kon niet anders dan dat hij gewonnen had.

Alle pony’s gingen samen met hun meisjes rondom Romario en het prijzentafeltje staan.

Carolien schraapte haar keel en keek lachend de kring rond. ‘Lucy en Goldy zijn vierde geworden met 78 punten.’ Carolien pakte de blauwe rozet van de singel om Romario’s buik en maakte hem aan het hoofdstel van Goldy vast. Daarna pakte ze een wortel voor Goldy en een klein cadeautje voor Lucy.

‘Lise en Rosie zijn derde geworden. Goed gedaan voor de eerste keer!’ Lise bloosde een beetje. Net als Rosie was ze nieuw op de Zonnehoeve.

Carolien keek op. ‘Tweede zijn Amber en Jacco. Kijk eens, Amber, ook voor jou is er een cadeautje.’ Jacco zette zijn tanden in de wortel die Carolien hem voorhield en kouwde er flink op. De stukken vlogen in het rond.

Carolien liep weer naar de tafel en pakte de beker. ‘Er is nog maar één paar over,’ zei ze vrolijk, terwijl ze de kring rondkeek. ‘Sanne en Rakki hebben gewonnen, met 85 punten. Gefeliciteerd!’

Amber juichte en klapte in haar handen. Ook Lise en Lucy begonnen te klappen.

Sanne keek blij naar Rakki en aaide hem over zijn hoofd.

‘Wij zijn echte kampioenen,’ zei ze zachtjes tegen hem.

Rakki gloeide van trots en gaf haar met zijn neus een duwtje tegen haar hand.

Sanne liep naar Carolien toe en nam de beker in ontvangst. Nikki pakte een oranje rozet en hing die aan het hoofdstel van Rakki. Rakki wist niet waar hij kijken moest, zo blij was hij. Dit was de allereerste keer in zijn leven dat hij een oranje lintje had gewonnen. Kon zijn vader dit maar zien!

Na de prijsuitreiking kwam Carolien naar Sanne toe. De andere pony's waren al naar de uitloop gebracht, maar Rakki stond nog op de poetsplaats. Hij ging vlak bij Carolien staan en wachtte met gespitste oren op wat ze zou zeggen.

‘Ik had geen idee dat Rakki zo goed kon springen,’ zei Carolien, terwijl ze de pony over zijn pluizige manen aaide. ‘Ik wil jullie graag morgen springles geven, lijkt je dat wat?’

Sanne knikte enthousiast. ‘Dat lijkt me superleuk,’ antwoordde ze. ‘Hoe hoger, hoe liever, nietwaar Rakki?’

Rakki gaf haar een duw met zijn neus en grijnsde. Samen konden ze alles.